

متن پرسش

می خواستم بدانم که اگر ما با توجه به جایگاهی که برای انقلاب اسلامی قائلید اگر رجوعی به آن نداشته باشیم به این معنا که به آن کاری نداشته باشیم و همراه آن نباشیم برای ما در امر سلوک مشکلی حاصل می شود؟ با توجه به اینکه شما می فرمایید اموری مانند سلوک و انسان امری تاریخی است پس آینده ی ما چگونه خواهد بود؟ البته منظورم از مواجه این است که در مواردی مانند شهدا با رجوع به کلام و سیره ی شان استفاده می کنم و در مناجات آنها خدا را احساس می کنم در حرکت اربعین شور و هوای حسینی را می بینم که جای صحبت نمی گزارد و آدم دلش می خواهد تنها ببیند و با آنها همراه شود و فقط انگار باید رفت. من خطاها و مشکلاتی می بینم که نمی توانم خودم را قانع کنم آیا راه ما تن دادن به ظلم کوچک و اینکه چشم بر خطاها و ظلم به طبقات مختلف است ببندیم و ملت حزب الله بعضا خطاهای فاحشی در مسیر اندیشه و انسداد راه تفکر پیش بگیرد اما از آن بجای بر خورد سنگین و قاطع، عبور کنیم برای آینده ای که در پیشرو داریم آیا براستی راه ما این است؟ آیا بستن را آزادی بر این مردم حتی جایی که نه قانون و نه شرع مشکل دارد آیا حق است و مهم تر از آن باید این راه را رفت!!! نمی دانم چرا از این گفتار رهبری که گفتند اشتباه کردم به این زودی گذشتید! شکی نیست که اشتباه واقعی را چه کسانی مرتکب شده اند و از آن غافل نیستم. اما پرسش من این است که هرکس اشتباهش در نسبت با جایگاهش است. رهبری اشتباهش می تواند همان اجازه باشد و این مشکل برای مملکت پیش آید و چرا امت حزب الله موضعی نگرفتند مگر شما نگفتید زیل رهبری حرکت کردند به معنای انسداد تفکر نیست مگر انقلابی بودن حکم نمی کرد موضعی نسبت با ایشان اتخاذ می شد هر چند بدون آنکه بخواهیم ایشان را ضعیف و ناتوان قلمداد کنیم. من به انقلاب اسلامی علاقه دارم و آن را امیر مبارک می دانم اما بسیار دور است که به این راه دل ببندیم و از آن از دل و جان زحمت بکشیم وقتی اینگونه است.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: عنایت داشته باشید در نظر به انقلاب اسلامی ما به جایگاه تاریخی آن که عبور دادن انسان این دوران است از فرهنگ چهارصدساله ی کبر و کفر مدرنیته، به فرهنگی غیر از این فرهنگ. معلوم است که ما در این مسیر در بسیاری موارد آلوده به همان فرهنگ هستیم، ولی آن آلودگی را نباید به حساب انقلاب اسلامی گذاشت، همان طور که آلودگی امویان به ظاهر مسلمان شده را به حساب جاهلیت گذاشتیم و توانستیم اسلام و تشیع را پاس بداریم. از طرفی باید در

موضع‌گیری‌های رهبر انقلاب متوجهی رویکرد اصلی ایشان بود که وقتی دولت آقای روحانی ادعا دارد می‌تواند با مذاکره با آمریکا مشکلات را حل کند و ایشان اجازه نمی‌دادند چه می‌شد!! هرچند که نظر ایشان این بوده است که ادامه‌ی کار با همان شورای امنیت ملی باشد که قبلاً بود، ولی با اصرار آقای روحانی، کار، به وزارت امور خارجه واگذار شد و فرمودند اشتباه کردند که کار را به وزارت امور خارجه واگذار نمودند. این شبیه همان عتابی است که خداوند به پیامبرش فرمود: «عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذِنْتَ لَهُمْ حَتَّىٰ يَتَّبِعَنَ لَكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَافِرِينَ» (توبه/۴۳) که پیامبر اجازه دادند تا عده‌ای که بهانه‌ای برای نیامدن در جنگ را داشتند، بروند و حضرت حق آیه نازل کرد که خداوند تو را عفو نماید، چرا به آن‌ها اجازه دادی؟ زیرا خوب بود که اجازه نمی‌دادی تا صادق از غیر صادق معلوم شود. موفق باشید